

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LI. Quo iure sint à potestate sæculari Exempti Clerici, Res, Causaque
Ecclesiastica?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

pendit decimas, vt Sac̄erdoti & Regi. Juris diuini est idem, in Veteri Testamēto sic iubente Deo Leuitis dari, *Lev. vlt. Num. 18, Malach. 3.* Quæ præcepta quā Moralia sunt, etiam Christianos obligat; non quā iudicia: teste Clemente lib. 2. *Constit. Apostolic. c. 29, 38 &c.* Quippe Christiana debet abundare in Itia, Matth. 5. plusquam Phariseorum. Sic & S. Patres, & Concilia prisca. Estq; ratio: quia Laborat pro bono publico: ideo decimæ debitæ sunt, non vt eleemosynæ, etiā di colis. Ita S. Scriptura in *Antichristo p. 2. q. 20.*

II. Date Decimas, quoad Quotam hanc, non est iuris diuini Christianis. Quia hoc nūquā extat. Et præcepsum Veteris Testamenti non erat Morale: nec enim erat ante Moylen: Nam Abraham vtrō dedit: Iacob, *Genes. 28.* vtrō vout. Nec est propriè Ceremoniale; quia non ad colendum Deum ordinatur; sed ad æquitatem inter homines. Et, iudicia sublata sunt.

Débentur tamen iure diuino quoad substantiam; et si non quoad Quantitatem istam, iura etiam Ecclesiastica quoad decimarum determinarunt, non vi Legis Veteris, sed exempli. Vnde tum Clericus potest renunciare suo debito decimali: Tum Ecclesiæ legem suam mutare: Tum Confectudo contraria Legem abrogare. Ita *D. Tho. 22. q. 7. a. 2.* Idque quā Ecclesiastica est Lex de quora: non, quā naturalis quoad substantiam.

QVÆSTIO LI.

Quo iure sint EXEMTI Clerici, RES, & causæ Ecclesiastica ab Seculari potestate?

V THERANI: 1. Ut Petrus Martyr in *Rom. 13.* negat Principes dare posse Clero priuilegium Exemptionis: quod sit contra ius diuinum, omnes politico subiiciens Magistratus. 2. BRENTIUS in prolegomenis. Melanchthon in *Loci cap. de Magistris Res & Causas Cleri politici subiiciunt tribunibus.*

3. CALVINVS Inst. I 4. c. II. §. 15. In omnibus subiectos vult, exceptis causis mere Ecclesiasticis.

S VADENT istis. 1. Quia Constantinus edidit, Si quis Episcoporum tumultuatus sit, mea executione coeretur: Eiecitque Eusebium in exilium.

2. Martyr. Iure diuino omnis anima sublimioribus Pote *Habitu subiecta est*, Rom. 13. Ergo non potuerant Reges Clerum eximere. 3. Marcellus. Matth. 17. Christus solvit tributum, quā debuit.

A V T O R. 1. In causis Ecclesiasticis Clerici sunt exempti iure diuino. 1. Quia regimen Ecclesiasticum distinctū est à politico, & isto sublimi patet supra quæstione 2. 3. & 12. 2. Christus Petro & Apostolis omnem potestatem suam commisit, vt Pastoribus in ones. Supra q. 19. 20. 21. 3. Apostoli, eorumque successores Ecclesiæ diu texerunt, cum nulli essent Principes Christiani: nec ad politicos causas retulerunt. 4. Sic Concilia sancierunt, Patres docuerunt. &c.

II. Clerici non sunt exempti ab legibus politicis, non contrariis iuri Canonicæ, aut officio Clericali: sed directiue subsunt: 1. Quia Clerici sunt ciues & partes politiæ. 2. Papæ permiserunt.

Non tamen Clerici possunt iudicari à secularib', et si in legem ciuilem peccarent. Quia sic Papæ, Concilia, Imperatoresque decreuerunt. Absurdum est Pastorem ab oce iudicari.

III. Bona Ecclesiastica sunt à tributis secularium exempta: idque iure, non simpliciter naturali, nec merè positive;

tiuo; sed iure gentium, quod partim est naturale, partim posituum. Hinc mos omnium fuit gentium; Sacris deditos, & quæ ipsorum essent, pro exēmis haberi. Ut Leuitæ, Exod. 20. Num. 1. Sacerdotes, Genes. 47. sub Pharaone: Et 1. Esdra 7. sub Artaxerxe. 2. Ut Animam corpori præst, non subest: ita nec Cleritia subesse debet Politie, in Sacris. Vide Antichristum p. 2. q. 21.

DICO AD I. Quos Concilium Nicænum prius damnarat Arianos; sententiam in eos est executus Imperator.

AD II. Rectè: At Ecclesiastica potestas est sublimior: ergo non subiecta inferiori sæculari in rebus aut sacris, aut ad sacra pertinentibus.

AD III. Christus soluit quia voluit, non quia debuit. Nam liberis sunt filii: Sed ut non scandalizemus eos, vade &c.

Ecclesia discessionem fecerint, & se votos diabolo consecratant. Monasteria esse lupari; Vota monastica, retia Satanae.

Sic & hæresiarchæ in Genealog. p. 2. q. 15.

AVTOR. 1. Filii tenebrarum & quis oculis nequeunt lucem Religionis intueri; desertores militiæ oderunt calce Sanctorum. Nam ait S. Antonius apud S. Athanasium, omnes qui dñm Christianum Diabolus odit; sed probos Monachos, Chrysostomus virginis tolerare nullo modo potest.

2. Dissimillima de iis S. Patres, quorum pars magna & ipsi monastiken fuerunt: Quibus à Christo, Mattheo, Marc. 10. Luc. 18. centuplum in hocculo; sedes honoraria in iudicio; loci in cœlorum regno promittuntur. Sed & verè hæc latet.

QVÆSTIO LIII.

Qualis Origo fuerit Religionum?

VIII. DE MONACHIS.

QVÆSTIO LI.

*Quām dirum in Monachos odīm
Lutherio-calvinistarum?*

LUTHERUS in oblatione suo Epithalamio ad 1. Cor 7. Lomnes eos qui Celibetem vitam in monasteriis ducent, idolo Moloch corpora sua cremeri confirmat. Ibidem, Statum Religionis nil vaere; erbinum, certe num, sacerdotem, ac veluti lutum esse scubit. &c.

Magdeburgenses Centuria 1. c. 10. avert. Quia non haec hominum monstra exerceretur, & inimicos humanae generationis, & contra totam fidem cum Tabernaculo delinquentes. Melanchthon in Apolog. a articulo de votis: Vora & opera Monachorum appellata observationes satuar, hypocriticas simulationes, Traditiones pharisaicæ, & Mahumeccas.

CALVINUS Inst. l. 4. c. 13. ait, Monachos omnes esse Sophistas cucullatos, qui ab

VTHERAN. Ut Magdeburgenses Cent. ad caput hoc saeculo 400 primi monachis. Icchadou, O. Macharius, &c. Idque Cent. 5. c. 6. passim scurrilatio doctrina de iustificatione, & variis virtutibus. Deipsum ex præsummatiōne Efferiorum; Cent. 1. partem casu, v. fogerent persecutionem, & defensam Hieronymus testatur.

CALVINUS Inst. l. 4. c. 13. q. 10. Nisi Ianchthon in Apologia articulo 27. avert. fuisse quidem quarto, & quinto saeculo Monachos aliqui, sed deos, qui & une sunt, cum ei habere coram une nihil; & eoque hodierni monachorum rem esse nouam.

SVADENT istis. 1. Quia an liber de vita S. Antonii monachis ab Athanasio scriptus, dubitant Magdeburgenses Cent. 1. c. 10. 2. Quia, N. gant idem Cent. 1. c. 10. Erasmus, Lutherus, Calvinus, &c. libunt de Ecclesiæ hierarchia esse Dionysii Acta paginæ. 3. Quia negant, ibidem 3. Lib. Ieronem de Christians, sed Elensis, scripto.

AVTOR. Tria assertimus: vnde &

SVD.

